

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (ديات)

تعريف ديه

جلسه ۱

استاد مهدی حجازی

ديات:

ديات جمع كلمه «ديه» (مصدر) است كه «ها» آخر كلمه عوض از فاء الفعل كلمه «واو» است، در اصل «ودی» بوده. «ودی» به معنی دادن ديه است. ولی در این جا به معنی «مال معینی است كه به عهده شخص جانی ثابت شده و باید به مجنی علیه یا اولیاء او بدهد» است.

مورد ديه:

ديه (بالاصاله) در قتل خطا و شبه خطا ثابت می شود، قيد «بالاصاله» برای خارج کردن موردی است كه قتل عمد بوده كه در این صورت «بالاصاله» قصاص ثابت است ولی از باب مصالحه تبدیل به ديه شده

نکته:

ديه در جایی است كه شخص، جنایت خطایی یا شبه خطا مرتكب شود.

اقسام قتل:

عمد:

الف: با فعل عمدی قصد قتل نماید.

ب: فعل كشنده بر مجنی علیه وارد نماید.

خطا: نمی خواهد فعلی را بر مجنی علیه وارد كند و قصد كشتن نیز ندارد.

شبه خطا: قصد وقوع فعل غیر كشنده، بر مجنی علیه را دارد ولی قصد كشتن را ندارد.

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

موجب اول ثبوت ديه:

در خطای محض ديه ثابت می شود، مثل اینکه به طرف حیوانی تیری بیاندازند ولی به انسانی اصابت کند یا شخص معینی را هدف قرار داده ولی به دیگری برخورد نماید.

شبیه خطاء نظیر اینکه به منظور تأدیب کسی را بزند و این زدن منجر به مرگ مضروب نشود. Imam Sadiq .tv

Imam Sadiq .tv

Imam Sadiq .tv

Imam Sadiq .tv

Imam Sadiq .tv

Imam Sadiq .tv

Imam Sadiq .tv